

Kim Behnke (FP):

Jeg er nødt til at korrigere hr. Bent Hindrup Andersen.

Danmark er desværre endnu ikke selvforsynende, hvad angår olie. Vi er det, hvad angår naturgas, og så rigeligt endda, at vi er i stand til at eksportere af det.

Det er selvfølgelig rigtigt, at brutto vil meget af den olie, der bliver hentet op fra Nordsøen, blive solgt til spotpriser, alt efter hvad der nu kan opnås. Der er en bruttoimport af olie, men tager vi en nettoberegning, dækker Danmark næsten hele sit olieforbrug i øjeblikket, men dog ikke det hele.

Det, vi kan glæde os over, er, at de kulbrinter, vi henter op af Nordsøen, hvis vi ikke hentede dem op derude ville belaste vores betalingsbalance med mellem 5 og 6 mia. kr. om året. Det er altså penge, vi har glæde af, som hele den danske samfundsøkonomi har glæde af, fordi vi ellers skulle have købt det i udlandet.

Og for naturgassens vedkommende er det jo klart, at når man har en overproduktion af naturgas, så har man to valgmuligheder. Den ene mulighed er at sige: Vi lader det ligge i undergrunden og afventer, at der senere bliver brug for det. Men med den økonomi, det danske samfund har i øjeblikket, er det samfundsøkonomisk klogt at sælge, at have en eksport af naturgas og dermed gavne den danske betalingsbalance.

Jeg ved ikke, hvordan Enhedslisten havde forestillet sig, at vi skulle klare en forværring af vores betalingsbalance på 5-6 mia. kr. Det er helt uhørt. De kulbrinter har vi sandelig samfundsøkonomisk haft meget stor glæde af.

Når man så bruger begrebet forsyningsikkerhed, er det rigtigt, at den er på over 100 pct., men det er altså for naturgas og olie under ét. For oliens vedkommende har vi ikke nået de 100 pct. endnu. Men hvis der bliver fundet mere olie under fjerde udbudsrunde, er der da en forhåbning om, at vi når op over 100 pct., og det er jo da glædeligt. Det er absolut glædeligt for den danske samfundsøkonomi. De tilstande, vi oplevede i 1970'erne med oliekrise osv., er en saga blot. Og det skal vi da glæde os over, frem for at Enhedslisten står her og brokker sig over, at det er blevet tilstanden. Det skal vi glæde os over.

Erik Mortensen (S):

Til hr. Bent Hindrup Andersen må jeg igen sige om spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt at

danne et statsligt selskab, hvor svaret var, at det er en hypotetisk situation, at det er jo nok så rigtigt, som det er formuleret. For uanset hvilken model man måtte vælge, bliver der tale om en betragtelig statslig deltagelse også økonomisk, og man har lige fra starten af vores olieaktiviteter sagt, at det kan eller vil staten ikke på noget tidspunkt hverken deltage i eller finansiere 100 pct., som tilfældet i givet fald ville være.

Med hensyn til, hvad der er Socialdemokratiets holdning til skærpet beskatning af eventuel kulbrinteudvinding, må jeg igen sige, at man også må forholde sig til virkeligheden. Der skal være noget at beskatte.

Det vil sige, der skal være en operatør. Der har ikke været ønske om eller vilje til at danne et statsligt selskab, men vi har stadig væk licitationsmodellen, og vi har private operatører. Hvis vi skal forholde os til den skærpede beskatning, skal der også være noget at beskatte, og hvis ikke aktiviteten er lukrativ eller rentabel for de operatører, vi har i felten, bliver der ikke nogen beskatning.

Der er ikke nogen ændret holdning hos os; det er kun et spørgsmål om at forholde sig til realiteterne.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Da jeg ikke har været deltager i udvalgsarbejdet, skal jeg ikke blande mig i den side af sagen, om alt er oplyst osv., men jeg tror, der er grund til at bringe lidt historie ind i det.

Når jeg tænker tilbage i tiden, hvor jeg selv boede på Amager, husker jeg, at folk triumferende fastslog, at A.P. Møller overhovedet ikke havde held til at komme igennem med sin store indsats. Det endte heldigvis med, at det private initiativ, drevet af ikke mindst A.P. Møller, skabte store muligheder.

Det næste, jeg husker, er, at vi her i Folketinget havde en diskussion om baggrunden for Danmarks valutaunderskud. Det steg på et år med 12 mia. kr. Hvorfor? Fordi olieprisen steg med 12 mia., så Danmark måtte på 1 år af med 12 mia., fordi vi skulle købe olien udefra. Sammenlignet med situationen nu må man sige, det er totalt forandret, og det kan vi takke det private initiativ for.

Derfor er der ingen grund til at mistænkeliggøre det, der hedder storkapitalen, den internationale finans og alt det dér; det er en gammeldags diskussion.